

MUNTEANU, ZAHARIA

n. 2 ianuarie 1881, Merghindeal, cot. Târnava Mare, azi jud. Sibiu
d. 10 februarie 1972, Sibiu (înmormântat la Alba Iulia)

Anii de școală primară îi parcurge în localitatea natală, după care își continuă studiile liceale la Mediaș. După absolvire se înscrie la Facultatea de Drept a Universității Regale Maghiare din Budapesta (1902-1906). Obține doctoratul în științe juridice la 30 iunie 1908. Pe durata studiilor a fost beneficiarul unei burse din partea Fundației „Emanoil Gojdu”.

În anul 1909 s-a căsătorit cu Elena, fiica memorandistului Rubin Patiția.

Se implică în mișcarea națională, devenind unul dintre cei mai activi reprezentanți ai românilor din comitatul Alba.

Datorită renumelui câștigat, autoritățile maghiare îl implică într-un proces, în anul 1916, alături de mai mulți intelectuali, fiind acuzați de spionaj în favoarea României. Este judecat de un tribunal militar extraordinar la Cluj și condamnat la moarte prin spânzurare. Din fericire, pedeapsa nu este pusă în aplicare, iar evenimentele din anul 1918 îl salvează.

Este ales în conducerea Consiliului Național Român din Alba Iulia, cu ocazia adunării din 4 noiembrie 1918, din partea căruia primește sarcina editării ziarului Alba Iulia. Este ales delegat la Marea Adunare Națională din partea circumscripției electorale Vințul de Jos, la data de 22 noiembrie, alături de avocații Iuliu Maniu și Ioan Marciac.

Este ales membru în Marele Sfat Național al Transilvaniei.

La alegerile din noiembrie 1919 este ales deputat în circumscripția Aiud, făcând parte din primul parlament al României Mari.

În anul 1926 trece la Partidul Poporului, ajungând să beneficieze de un nou mandat de parlamentar.